

[Erik Larsen]

og garantiordninger, som man ikke engang selv er i stand til at rede ud og finde ud af. Man behøver kun læse Morgenavisen Jyllands-Posten fra i søndags, så kan man se, hvordan det hænger sammen.

Mån kan også konstatere, at en lang række af de ordninger slet ikke får den virkning, som man har tilsigtet. Det foreliggende forslag indebærer, at man tager fat i et lille hjørne af de mindre og mellemstore virksomheder, tager fat i en ganske lille del af dem. Det er noget risikobetonet, man vil gå ind i, det er investeringer, som ikke kan opnå finansiering fra den almindelige finansielle sektor, og det er finansiering, som ikke kan ske på markedsvilkår. Hvad har regeringen tænkt sig med det næste hjørne? Hvordan har man tænkt sig at løse det spørgsmål? Hvordan med konkurrenceforvridningen i dette forslag i forhold til andre virksomheder?

Det har været fremme i debatten om forslaget, at regeringens intentioner i høj grad var rettet mod de virksomheder, som er tilknyttet de 5 forskerparker. Er det, fordi man vil give de 5 forskerparker et nødvendigt lift, så de kan køre videre? Det vil jeg meget gerne have svar på.

Det er klart, at der er problemer med finansiering af forskellige ting, men som sagt mener Venstre, at den bedste vej til at opnå finansiering er at skabe virksomheder med egenkapital og skabe et godt erhvervs-klima.

Med hensyn til SF's beslutningsforslag er det Venstres opfattelse, at vi her bevæger os ind på en anden finansiering, nemlig en skattefinansiering, og dermed reelt også et spørgsmål om, hvordan man på en eller anden måde kan begunstige enkelte personer. Det i SF's forslag, der er afgørende for, at vi ikke kan støtte det, er, at man også her tager fat på et lille hjørne af en meget, meget stor problematik, og også vi må sige nej til SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg blev overhovedet ikke overrasket over Venstres udtalelser. Jeg kender jo hr. Erik Larsen, vi har været ude at rejse sammen, og her diskuterede vi også Venstres liberale holdning, hvor det hedder: Lad falde, hvad ikke kan stå. Men det ser bare mærkeligt ud, at når man taler om alle de tilskud og støtteordninger, har

tingene jo somme tider nogen sammenhæng. Jeg mindes da i hvert fald, at der er mange sammenhænge omkring landbruget, som hr. Erik Larsen ved en hel del om; men det kunne selvfølgelig være, det var det, hr. Erik Larsen mente at der skulle gøres noget ved.

Men så sagde hr. Erik Larsen også, at skattereformen ødelægger optimismen. Jeg har lidt svært ved at se, når jeg læser alle de bøger, der er blevet udgivet af Industriministeriet og Industrirådet – jeg har hele arsenalet liggende nede på mit bord – at den optimisme har været til stede. Tværtimod har der hele vejen igennem været tale om, at her havde vi netop et alvorligt problem med, hvordan vi fik lavet denne kobling, og det var vel at mærke før skattereformens tid. Vi ved jo godt, at hr. Erik Larsen har den opfattelse, at det er de frie kræfter, der kan løse det hele, og så skal man bare lade dét gå til, som ikke kan klare sig. Men det kan vel ikke være rimeligt, at man på grund af økonomiske ressourcer rent faktisk ikke skal kunne udnytte de gode egenskaber, der ligger i de små og mellemstore virksomheder.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Efter hr. Ole Vagn Christensens indledning vil jeg overveje, om jeg i fremtiden vil tage ud at rejse; men nu har jeg jo åbenbart været ude at rejse, og det skal da ikke være nogen hemmelighed – og jeg tror heller ikke, at det er det for nogen – at selvfølgelig er der en forskellig opfattelse i Socialdemokratiet og i Venstre af, hvordan erhvervspolitikken skal være. Det har vi jo netop set i forbindelse med skattereformen.

Skal jeg sige det en lille smule firkantet, ønsker Socialdemokratiet at opkræve penge fra virksomhederne og ønsker vel egentlig, at virksomhedernes egenkapital ikke får lov til at stige og udvikle sig på en fornuftig måde. Man ønsker at kræve pengene ind til staten, hvorefter man så via disse ordninger, som lovforslaget også er udtryk for, bruger de samme penge til at understøtte virksomhederne med – men vel at mærke de virksomheder, som man ønsker at støtte i Socialdemokratiet – i stedet for at lade markedsvilkårene bestemme udviklingen.